

JE KŘÍŽ SYMBOLEM KŘESŤANSTVÍ ? /Výňatek z knihy stejného názvu/

Ačkoli kříž nebyl v prvotní křesťanské éře logem žádné církve neboli prvokřesťanského sboru v současnosti je symbol kříže spojován přímo s pojmem křesťanství.....celý svět uznává a respektuje názor, že kříž je novodobým symbolem křesťanství. Všichni v tom mají jasno. Jednota v pochopení současné symboliky kříže je až mrazivě zarážející.

Existují však nepopíratelné archeologické důkazy, že kříž a jeho zobrazení byly používány již dávno před ukřižováním Ježíše Krista. Není proto symbolem Kristova učení. Nemůže být, protože svou dějinnou funkcí nepochází z Krista. Kristus, a tedy i křesťanství, si kříž nevymysleli.

Kříž byl do křesťanství pouze převzat /přesněji implantován odjinud/ a ve slovech Krista a novozákonních pisatelů mu byl dán výhradně jeden jediný význam – stal se jen symbolem utrpení, bolesti, hoře, sebezapření, zklamání, mučení a pronásledování, prokletí a zlořečení. Tedy nikoliv symbolem samotného křesťanství, či snad dokonce přímo samotného Ježíše Krista, ale jen bolesti a utrpení, v čemž je podstatný rozdíl.

Kříž vždy byl a stále zůstává významným kultickým nástrojem všech pohanských náboženských systémů. Z toho vyplývá závažná skutečnost, že ke znamení kříže a ke kříži samotnému nelze přistupovat jako k nevinnému a neškodnému „křesťanskému“ symbolu.

Platí známá skutečnost, že jakmile se něco tvrdí dostatečně dlouho a myslí si to většina lidí, máme sklon pokládat takové tvrzení za pravdivé.

Dnes přichází doba, kdy je třeba znovu poukázat na pevné spojení kříže s pohanstvím a na trvalé vazby mezi křížem a okultními, magickými vědami.

Kříže od počátku provázejí všechny starověké náboženské systémy všech říší a prostupují všemi jejich náboženskými rituály v různých významech a podobách až na jednu jedinou výjimku, a tou je izraelský náboženský systém. O tajemství křížů se dovídáme ze všech starověkých písemných památek kromě jedné jediné, a tou je Bible svatá.

Kříž od počátku nacházíme ve všech pohanských náboženských směrech, avšak nikdy jej nenalezneme v pravém biblickém křesťanství Starého Zákona.

Neuvidíme jej v osobním náboženském životě u žádného ze starozákonních velikánů. Ani u Adama, Abela, Enocha, Matuzaléma či Noého, ani u Abrahama, Izáka, Jákoba či Josefa v Egyptě, ani u Mojžíše, Arona či dvanácti izraelských rodů..ani u krále Davida, Šalomouna nebo Ezechiáše, ani u Ezdráše a Nehemiáše ani u žádného ze starozákonních proroků.

A přece kříže, jak dokazují archeologické výzkumy, existovaly ve všech dobách starozákonních proroků a patriarchů a byly přímou součástí náboženských, avšak výhradně pohanských, obřadů.

Proto Bůh nikdy nedal souhlas k tomu, aby se pohaný kříž stal součástí izraelského náboženství, zvláště pak izraelské starozákonní obětní služby a služby izraelských kněží při Stánku úmluvy. Ani na truhle smlouvy či na svatyni nesměl být sebemenší náznak kříže.

Uznání kříže jako Božího symbolu křesťanství nenajdeme ani v žádné větě, ba ani v žádném slově vyřčeném Ježíšem Kristem nebo napsaném kterýmkoliv z apoštolů Nového Zákona, neboť všichni velmi dobře věděli, že kříž v jakémkoliv podobě není znakem Kristova původu a náboženství ani Božího starozákonního odkazu, ale výhradně pohanského náboženství plného mučení a lidských krvavých obětí.

Můžeme říci, že první apoštolové a jejich učni by se raději nechali umučit, než by vytesali do zdi kříž, či ho dokonce začali uctívat jako symbol křesťanství. Viděli v něm odporný mučednický a popravčí nástroj k likvidaci zločinců a křesťanů. Takovou pečeť vtiskla kříži jejich doba. Navždy bude pro ně spojen s krutou mučednickou smrtí jejich nejmilovanějšího učitele Ježíše Krista z Nazaretu a jejich spolubratrů a spolusester. Nikdy se proto před křížem ani ke kříži nemodlili. Nikdy ho neuctívali, nezbožňovali, nevyvyšovali na svých domech ani neuznávali jako symbol Kristova učení. Pro ně to byl jen vražedný nástroj k udržení římské pohanské moci, moci založené na krvi a na lidském utrpení.

Kříž a křížování se /to je znamení kříže/ bylo do křesťanství zavedeno až v době Konstantina Velikého, přesněji až dlouho po jeho smrti, která nastala přibližně roku 336 nebo 337 n.l.

Implantování kříže do křesťanství koncem 4. a začátkem 5. století n.l. jako předního symbolu římskokatolické církve a jako symbolu křesťanství mělo pro biblické křesťany a jejich učení v následujících staletích tragické následky.

Můžeme říci, že už samo první veřejné vztyčení křížů symbolizovalo propojení pohanství s učením Ježíše Krista. Křesťanská nálepka se tehdy dávala na všechno pohanské. Kříž se sám o sobě nestal symbolem pravého biblického křesťanství, ale křesťanství pohanského, římského.

Kříž se stal přímo symbolem intrikářské dovednosti římské církve propojit učení Bible svaté s učením pohanských okultních, magických a spiritistických sil a mystérií z celé země. Kříž je konkrétním symbolem názorné, příkladné, mistrné diplomacie Říma po celém světě, symbolem toho, jak dovede Řím všechny nečisté síly využít vždy ve svůj prospěch. Kříž je přímým symbolem a znakem pohanského a později křesťanského Říma podvádějícího a oklamávajícího celý svět, je to přímo znak triumfu samotného nepřítele spasení nad celým světem.

A s tím také souvisí i konečný důsledek, se kterým se skuteční křesťané ještě setkají.

Kříž je vzhledem k minulosti dávných věků vstupní branou do duchovních dimenzí a neměnným klíčem ke spojení s okultními, satanskými silami, které se nechávají vyvolat, zviditelnit nebo uvést do slyšitelné podoby prostřednictvím různých rituálů, ať mají podobu jakoukoliv. Čím primitivnější země a národ, tím pohanštější má rituál podobu a čím je národ civilizovanější, tím větší podobu má s křesťanstvím. Na jedné straně planety jde o hrubé pohanské obřady používající nepokrytě černou magii, na druhé straně planety jsou obřady zahaleny do roucha křesťanství, biblických citátů a tradic církve a církevních otců. Satanským andělům vystupujícím za tím či oním obřadem je v podstatě jedno, jakým způsobem s nimi lidé navazují kontakty, jakou podobu má rituál, jaké oběti se přinášejí. Je to pouze jejich hra s lidmi a jejich diktátorské manýry vůči davům skrze kněze zasvěcené satanu a jeho knížatům. Z pohledu lidí má proto v obřadu všechno své přesné opodstatnění, zdůvodnění, organizaci a přesnou rituální hierarchii, řád a místo. Ďábelští duchové si však s lidmi po celá tisíciletí jen hrají. Je to jejich hra na bohy s různými nároky k lidem ohledně způsobu jejich uctívání. A kdo se jejich hře plně tyranských praktik, fanatičnosti a nesmyslností vzepře, musí zemřít.

Projdeme si desítky, stovky či tisíce různých náboženských obřadů na naší planetě a zjistíme, že jediné, co při takovém obřadu musí být vždy přítomno, je kříž v té či oné podobě. Kříž ve spojení se slunečním kultem /nebo jiným podobným kultem/ a nebo je-li sám uctíván,

stává se magickou bránou ke kontaktování s duchy, to je padlými satanskými anděly žijícími na naší zemi. Kříž se stává jakýmsi nástrojem k tomu, že jsou člověku otevřeny duchovní oči nebo duchovní uši a on vnímá nehmotný, duchovní svět, s nímž může komunikovat a spolupracovat. Nejde však o spolupráci se svatými Božími anděly. Nejde o spolupráci se skutečným Bohem ani o navázání spojení či přímého kontaktu s pravým Vykupitelem Ježíšem Kristem. Bible nikde na svých stránkách neprohlašuje kříž za rovnocenný Ježíši Kristu, ani za nástroj spojení s Bohem a svatými anděly. Tímto nástrojem se pro člověka stala výhradně modlitba a očišťování krví Ježíše Krista po vyznaných hříších. Satanské bytosti se neváhají spojit s kýmkoliv, kdo jejich znamení, magickou pečeť a vstupní bránu k lidským srdcím a mozkům bude šířit po celé zemi. Ne nadarmo se dnes říká, že kříž je logem římskokatolické církve. V jejich rituálech a liturgických obřadech skutečně není nic ryze biblického, čistě křesťanského. Vždy jde o směsici hrubého pohanství, trochu židovství, hodně vymyšlených tradic a nejvíc spiritismu a magie dohromady, a to vše je zabaleno do křesťanského roucha.

Zkušenost jednoho bratra:

„Když jsem při návštěvě jednoho křesťanského sboru slušně a s láskou poukázal na kříž, který se v jejich sboru vyskytoval na přední zdi, byl jsem nemile napaden za tento fanatický názor. Když jsem argumentoval 2. přikázáním, že je to rukou vyřezané dřevo, kterému se klaní, zpívají, modlí se a že tudíž slouží k náboženskému účelu - neuspěl jsem. Poukázal jsem na to, ať se nehonosíme popravčími nástroji /kdyby Pán Ježíš zemřel v dnešní době a byl popraven elektrickým křeslem, pověsíme si snad na zeď repliku elektrického křesla?/ a kříži, jak to dělají jiné církve. Dotyčný mi řekl, že se k tomu kříži nemodlí. Sdělil jsem mu tedy, že pokud kříž není pro ně tak důležitý, jak tvrdí, ať kříž pověsí na opačnou stranu modlitebny, nebo na WC. Snažil jsem se jen ať pochopí, že pokud je kříž za kazatelnou a on před ním kleká v modlitebně a zpívá atd. vzdává mu čest a uctívá ho. Na můj návrh samozřejmě bylo odpovězeno, že to je nemyslitelné, aby byl umístěn v jiné části sborového domu, než za kazatelnou“.

Shrnutí:

Pokud nějaká církev používá kříž a znamení kříže, pak to znamená, že určitě není křesťanská. A naopak: Každá pohanská církev je neodmyslitelně spjata s křížem, neboť její musí používat ke svým obřadům. Kříž a znamení kříže byl, je a vždy bude díky své historii symbolem pohanství a odpadlictví od skutečného živého Boha a Spasitele Ježíše Krista.

Církev adventistů sedmého dne dlouho odolávala, avšak i do ní se římskokatolickým silám skrze ekumenické vlivy nakonec podařilo kříž vnutit. V tomto případě je třeba pamatovat na poselství k Laodicejské církvi, ve kterém je CASD vyzvána, aby se probudila ze své vlažnosti a pomazala si oči kollyriem. Věřím tomu, že jakmile pod vlivem Ducha svatého prohlédne ze své zaslepenosti vůči spiritistickým vlivům útočícím na ní z tak zvaných křesťanských církví, rozhorlí se a bude činit pokání. Pak jistě provede důkladnou očistu svého učení i zásad, očistí modlitebny i svůj znak od křížů a dokončí evangelizaci světa v čistotě a pravdě, ke které ji povolal Pán Ježíš Kristus, jenž jest její Hlavou.

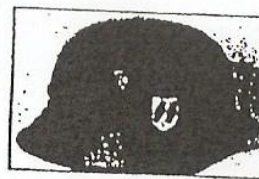
Kříž nemůže být symbolem křesťanství, protože jím nikdy nebyl, není a nikdy také nebude. Zastávat opak je stejné, jako hlásat, že dnešní nástroje k zabíjení, to je tanky, střelné zbraně a další mučidla jsou symbolem lásky, přátelství, míru, klidu, pohody, porozumění a štěstí. Jedinou symbolikou, kterou nám Bible povoluje ohledně kříže uznávat, je vidět v kříži symbol utrpení Ježíše Krista a s ním i Boha, následně pak utrpení Boží církve, to je Kristových následovníků ve všech dobách až do ukončení dějin této Země. Nic méně, ale také nic víc. Nikde nenajdeme zprávu o tom, že je užitečné si kříže malovat nebo vytesávat, nebo si je dokonce vystavovat tam, kde se setkáváme se svým Bohem.

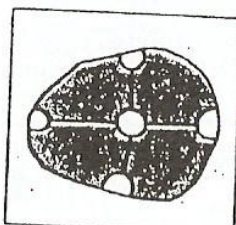
Obr. 103: Starobylé severské solární runy používané k okultním rituálům

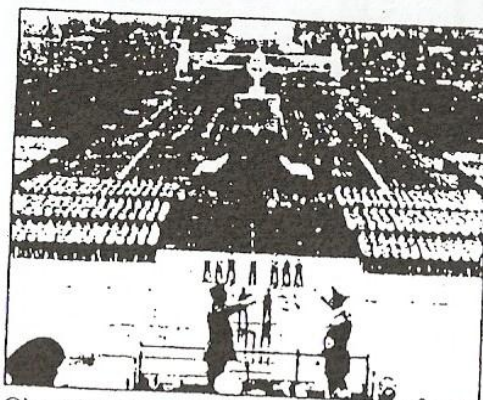
Obr. 104: Pečeť rodiny Wiligutů z roku 1933 se svastikou

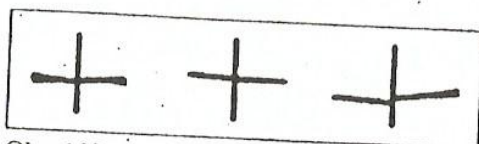
Obr. 105: Runa Sing na nacistické vojenské helmě

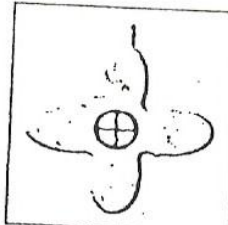
Obr. 107: Základní obrazec šamanoovy kresby na rituálním bubnu. Kresbu dělí kříž na čtyři sféry. Časopis *Planeta a země*, č. 53, náboženství a mýty 43, str. 66

Obr. 106: Masové shromáždění nacistů s vyvýšeným a oslavovaným svastickým křížem

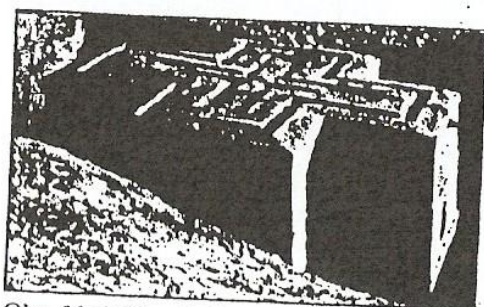
Obr. 108: Kříže na bubnech „kannus“ od finských a maďarských šamanů. Buben nebyl jen hudebním nástrojem, ale sloužil jako posvátný předmět pro vyvolání duchů a jako loď na šamanských cestách do podsvětí. Časopis *Planeta a země*, č. 59, náboženství a mýty 42, str. 64

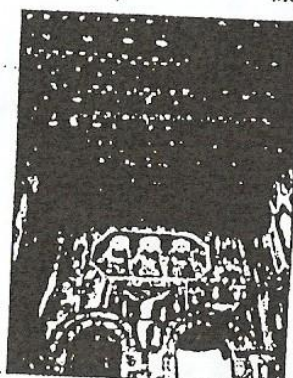
Obr. 109: Uctívání kříž eucharistiánů

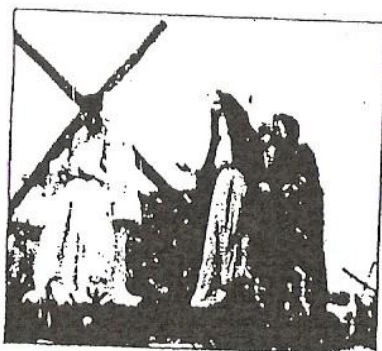
Obr. 110: Koptský kříž k vymítání démonských duchů se svastikou a latinskými kříži v sobě

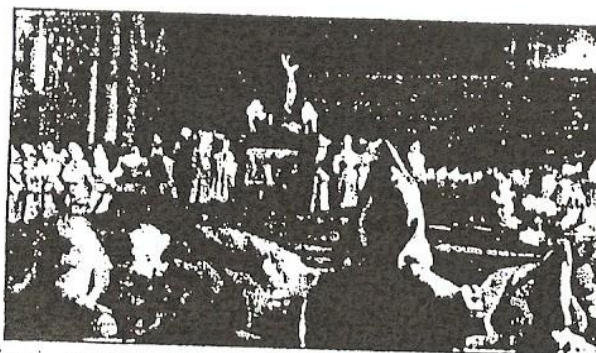
Obr. 111: Etiopský kostel ve tvaru kříže vysekaný ze skály ve městě Lalibela (provincie Wallo, Etiopie)

Obr. 112: Interiér etiopského kostela v Gondaru

Obr. 95: Velkopáteční procesí na Sicílii

Obr. 96: Uctívání kříže ve Španělsku

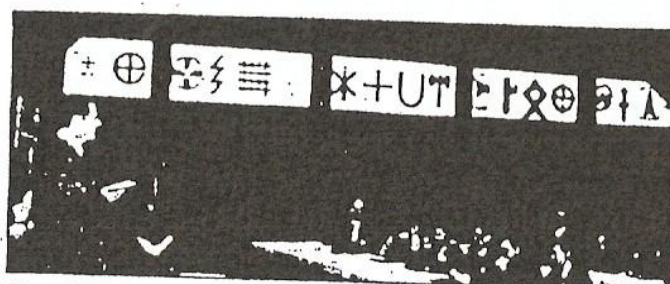
Obr. 97: Svastický kříž jako slunce při nacistických oslavách v Německu

Obr. 98: Mystický kruh se symboly svastiky, který byl navržen Hitlerovi jako pečetní prsten

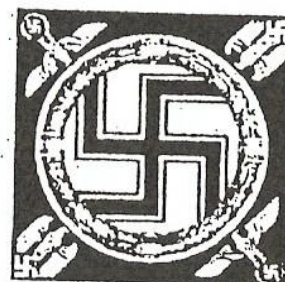
Obr. 99: Emblém společnosti Thule se svastikou

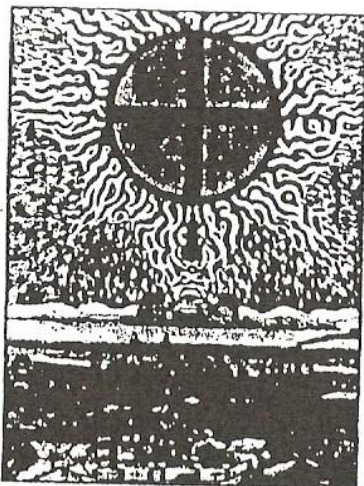
Obr. 100: Starogermánské runy, keltské kříže, kříže tav a svastika jako výzdoba sálu na konferenci Nového evropského řádu v roce 1969

Obr. 101: Svastický kříž s říšskou orlicí v Norimberku

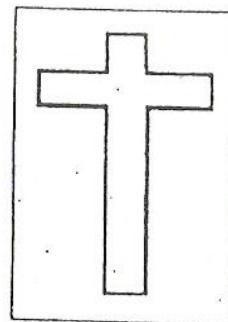
Obr. 102: Osobní standarta vůdce a říšského kancléře se svastikou ve věnci z dubového listí (znak keltských druidů) a s orlicemi

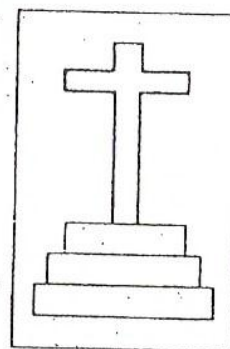
Obr. 141: Kříž ve slunci (jako Symbol posvátnosti) nad světlem válek a technologie na obraze od spiritisty C.G. Junga z roku 1920

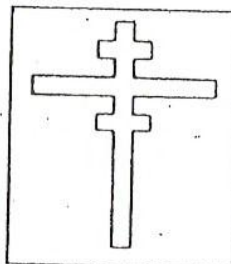
Obr. 142: Kříže na šatech muže s křídly, kterého namaloval spiritista C.G. Jung podle vlastního snu

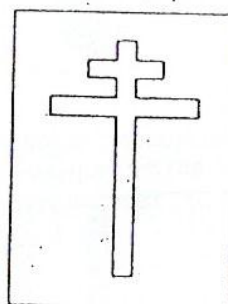
Obr. 144: Latinský kříž

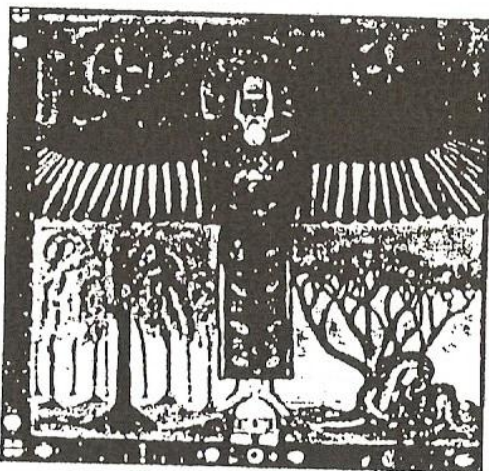
Obr. 145: Kříž Kalvarie

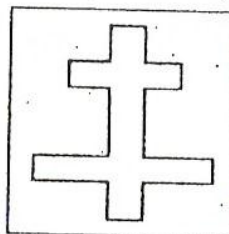
Obr. 146: Cyrilometodějský původní kříž

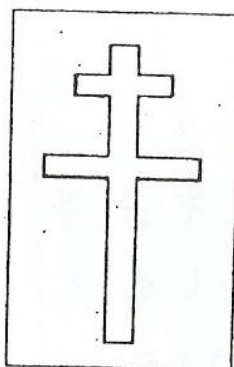
Obr. 147: Cyrilometodějský kříž

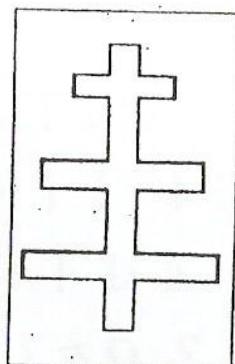
Obr. 143: Filemon s nímž rozmlouval spiritista Jung ve svém nitru (detail Jungova obrazu)

Obr. 148: Lorrainský kříž

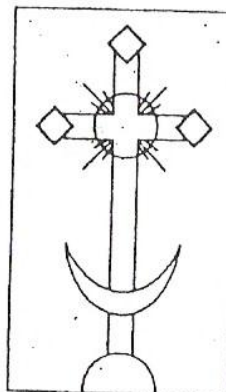

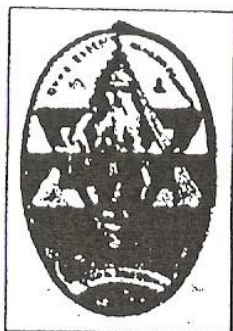
Obr. 149: Patriarchální kříž

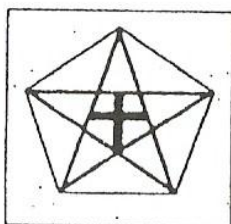
Obr. 150: Papežský kříž

Obr. 151: Pravoslavný, byzantský, východní kříž se sluncem a půlměsícem. Časopis *Planeta a země*, č. 54, náboženství a mýty 99, str. 198

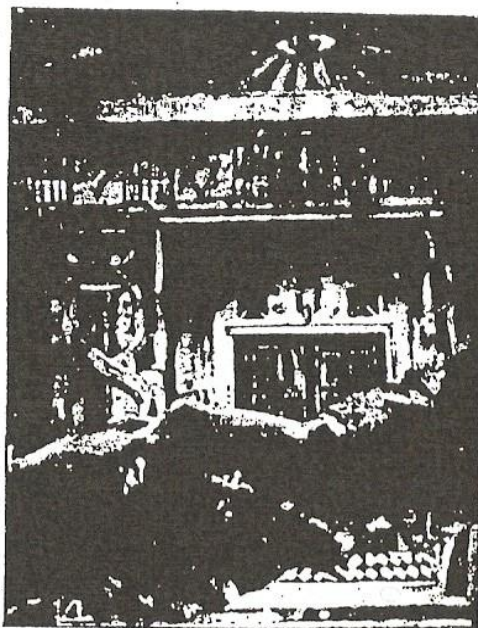

Obr. 131:
Ochranný talisman
židovských zednářů
s křížem uvnitř
židovské hvězdy.

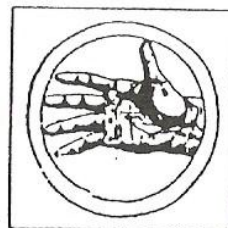
Obr. 135:
Zednářský okultní
pentagram s křížem
uprostřed

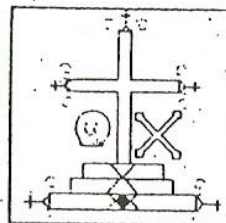
Obr. 132: Kříž Anch (tau s kapkou)
v zednářském prstenu

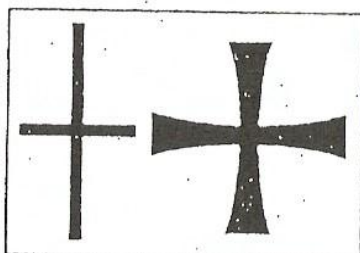
Obr. 138: Emblém Teofyzic-
ké společnosti s alchymis-
tickým hadem Urobora, sva-
stikou, Davidovou hvězdou
a egyptským křížem Anch

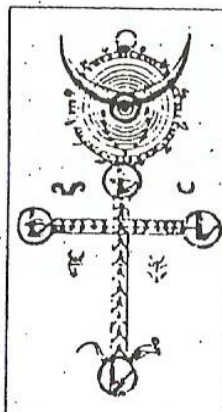
Obr. 133: Kříže
v zednářských
symbolech na pravé
ruce

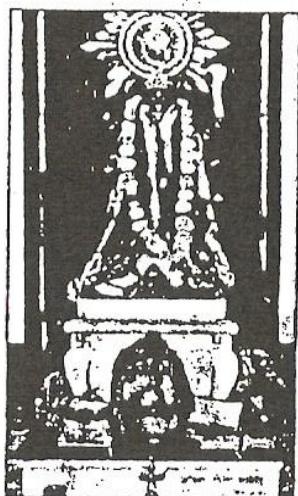
Obr. 136:
Kříž s liturgickými
znaky ve voodoo

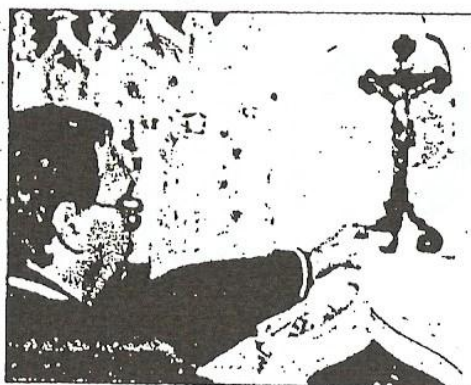
Obr. 134:
Templářské kříže,
později je převzali
do svého znaku
křižáci.
Časopis Planeta a země,
č. 25, náboženství
a mýty 109, str. 217

Obr. 137:
Kříž černé
magie –
hieroglyfická
monáda

Obr. 139:
Oltář temné
indické
bohyně Kálí
se symboly
svastiky

Obr. 140: Kříž v zámecké kapli, který
se záhadným způsobem neustále stáčí
k jedné straně. Za křížem je namalován
jezuitský znak IHS ve sluneční záři